

Publicerad 2008-09-19 21:32 av Junibarn

2. Hon återvinner inte

Tillbaka igen
samma gungor
samma sand
samma klocka som visar kvart i fyra
fast den här gången
är den faktiskt det och

hon har kommit långt nu
fast vi egentligen är kvar på
samma punkt.

Hon säger att
hon är nöjd nu.

Jag vill tro henne
(men vågar inte förrän
hennes handleder blir
åtminstone hälften så
stora som mina igen)

Hon brukar måla
sin framtid

hon målar klart
blått och gult
men inte på ett svenskt sett
Sverige är hon klar med
nu vill hon se världen
hon målar så fint
inga detaljer
men vackra helheter

jag skulle kunna måla
på en hel vägg
det skulle ändå bara bli
ett abstrakt dis

Hon har kommit långt
trots att vi sitter vid
samma gungor
petar samma sand runt i cirklar
med samma ballerinaskor
har hon gått flera steg frammåt

jag är nog lite suddig
som ett snöoväder
för jag har inte min framtid
skottad så fint som hon
hon har
skottat fram en väg

det är bara det
att
det är fel väg

men hon har börjat
leta sig bort från
den skuggade sidan av
livets altan
och det

duger för mig

(och så var det ju demonerna
som svalt i hennes bröst

hon matade dem inte längre
med felsorterade överskottstankar
sådana som borde gått
i papperskorgen direkt

istället för till återvinningen)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Junibarn med Poeter.se id #18963 innehar upphovsrätten